

Jeg skal ikke her nærmere kommentere dette, men finder det dog værd at fremhæve, at man ikke har konstateret, at der foregår noget ulovligt.

Som bekendt skal folkeoplysningsloven revideres i indeværende folketingssamling. Jeg forventer at fremsætte forslag herom i begyndelsen af det nye år. Jeg vil sammen med Folketingets øvrige partier, der jo alle – bortset fra Fremskridtspartiet – står bag loven, være indstillet på også at drøfte de private danseskoler og de konkurrencemæssige aspekter i den sammenhæng.

Spm. nr. S 78

Til undervisningsministeren (20/10 94) af:
Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvilke initiativer vil ministeren tage i anledning af, og hvad er ministerens kommentar til, at Konkurrencerådet nu har fastslået, at det er konkurrenceforvridende, når oplysningsforbund eller kommuner yder støtte til fritidsaktiviteter, samtidig med at privatdrevne aktiviteter ikke kan modtage støtte?«

Svar (31/10 94)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg henviser til mit svar på det af spørgeren stillede spørgsmål nr. S 77 af 20. oktober 1994.

Spm. nr. S 76

Til indenrigsministeren (20/10 94) af:

Erik Larsen (V):

»Kan ministeren oplyse, i hvor mange tilfælde kommunerne har givet dispensation på garanti-erklæring i forbindelse med familiesammenføring efter reglerne i lov nr. 482 af 24. juni 1992?«

Begrundelse

I en henvendelse fra Høje Taastrup Kommune til Folketingets Socialudvalg fremfører man, at der er en udvikling omkring dispensationer, der er betænkelig. Hvis dette er generelt for alle kommuner, er det et spørgsmål, om lovens hensigt tilsidesættes. Det må derfor være hensigtsmæssigt at kende problemets omfang.

Svar (31/10 94)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Socialministeriet, der har oplyst, at Socialministeriet ikke har kendskab til, i hvor mange tilfælde kommunerne har givet dispensation på garantierklæring i forbindelse med familiesammenføring efter reglerne i lov nr. 482 af 24. juni 1992.

I forbindelse med ændringerne i udlændingeloven i 1992 blev det bestemt, at Socialministeriet fortsat skulle behandle ansøgninger om dispensation fra garantierklæringer i sager, hvor der er ansøgt om opholdstilladelse før den 27. juni 1992. Socialministeriet har ikke kendskab til kommunernes praksis, som vedrører sager, hvor der er ansøgt om opholdstilladelse efter den 26. juni 1992.

Socialministeriet finder dog på baggrund af spørgsmålets formulering, at der er behov for at præcisere, at efter ændringen af udlændingeloven ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 kan der ikke gives dispensation fra en garantierklæring i sager, hvor der er søgt om opholdstilladelse efter den 26. juni 1992. I disse sager skal kommunalbestyrelsen efter udlændingeloven således i tilfælde, hvor den herboende (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og der senere ydes hjælp efter lov om social bistand til forsørgelse, pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Sådant hjælp kan inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter.

Der er derfor tale om, at garanten opfylder den afgivne forsørgelseserklæring.

Efter bilstandsloven er ret til bistand i form af vedvarende hjælp betinget af dansk indfødsret.

Der kan imidlertid efter bilstandsloven ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, som ikke har dansk indfødsret, ret til vedvarende forsørgelse under ophold her i landet.

Bliver der behov for vedvarende hjælp til forsørgelse af en person, som ikke har dansk indfødsret eller ret til hjælp på grundlag af aftale med andre stater eller internationale organisationer, følger det af bilstandsloven, at socialministeren eller den myndighed, som ministeren giver bemyndigelse hertil, afgør, om pågældende skal hjemsendes.

Socialministeriet har endelig oplyst, at man i vejledning nr. 137 af 31. juli 1992 om indberetninger i henhold til bilstandslovens bestemmelse